

ஞான தீபம்.

புத்தகம்—1. | 1892 ஆம் மார்ச்சு மீ 1 வ. | திருச்சி—5.

நான்கு திகாலைமீல் மறுதானிப்பன் ளிவாசற் சம்பத்துக்கு குருமார்கள் வருகிறத க. தீமாளிபு திருப்பதால், அதுவரையுந் ஞானதீபப் பத்திரிகையை வாசிப்பவர்களுக்கும் சிலகாரிபங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

முதியிந்தினிபுணு அறபிறனி யல்லா கு அங்கு; சிலவேளைகளிற் பொய் உண்மையுடைய குறத்தாய்த் தோற்றும், மொப்பொய்யுடைய குறத்தாய்த் தோற்றுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் வெளித்தோற்றங்களால் மருண்டுவிடாமல் ஒவ்வொன்றை உள்நுழைத்து உள்நுழைவைய விளக்கியறிவதே சரியான அறிவாயிருக்கும்.

இவர்கள் கண்ணாவிதகும்குல்லா கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அல்லா குத்தாலா மனிதனுடைய சரிசரத்திற் பற்பல உறுப்புக்களைப் படைத்திருக்கிறான். ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் தனதான வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய தத்துவத்தையுக் கொடுத்திருக்கிறான் கையில் நோயுண்டாகி பெலனற்றுப் போனால், கையா லொருவேலையுள் செய்யக் கூடாமற் போகும். கண்ணுக்கு நோயுண்டாகிப்

முழுதாய் போனால் பார்ச்சுக் கூடாமற் போய்விடும். அல்லா குத்தாலா கபட்சன் று பார்ச்சு, புல்லது கபட்சப் படைத் திருக்குறதி டில்லைய பெறறுபுகள் ளாயுந், அல்லா குத்தால வை சநிடவும் அவினை வணங்கவும். அவனை நினைக்கிற துகொண்டி இன்பம் பெறவுமே இந்த கல்படைக்குறித்துந்தான் அல்லா குத்தாலா குறவானில் நான் மனிதனையும் ஜி ன்னையும் படைக்கவில்லை, என்னை அறிந்து என்ருக்கவேடல்லாமலென்று திருவு ளாம் நற்றிது மிருகங்களுக்கல்லாம் மனிதனைப் போலவே சகல உறுப்புகளு மிருக்கின்றன, கல்பொன்றை தவிர. உண்ணுகிறது உறங்குகிறது ஐயா உசெ ய்கிறது முல்லிய பெருநில்கள், மிருகங் களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவா னவைள் கல்புக்கு நான் சொல்லிய காரியங்கள் தனதானவைகள். இல்மி ன் தேட்டமும், அல்லாவையறியும் நா ட்டமும், அவனை நினைப்பதில் இப்பமு மில்லாதிருந்தால், கல்பு கொடுகொண் டிருப்பதற்கு அத்தாட்சியாயிருக்கும் அந்த நோய் தரிடாயிருந்தால் கல்பு செத்துப்போலும். நம்மில் இச்சுணு டைய பங்கு அற்று, மிருகங்களின் பங் கு மட்டும் நிலைத்திருக்கும்.

வைத்தியன் கையைப்பிடித்து நாடி மையப்பாத்து இன்னம் உயிரிருக்கிறது அல்லது இல்லையென்று வினங்கிக்கொள்வதுபோல் நமக்கு, நம்முடைய கல்பு செத்துப்போய்விட்டதா, அல்லது உயிரிருக்கிறதா வென்றறிதற்கு ஓர் சொதனை சொல்லுகிறேன். ஒரு நலவான காரியத்தைக் கேட்டவுடனே கல்பு பூரித்து மலருவதும், ஒருவருக்கு வருத்தம் துண்டமுண்டானால் கல்பு இரங்கித் துடிப்பதும், அல்லலாகுத்தாலாவை நினைக்கும்போதெல்லாம் சந்தோஷம்பொங்கி அது விரிகிறது கல்புசுகமாயிருப்பதின் அடையாளமாயிருக்கும். கைமுனை காரியங்களைக்கேட்டால் கல்பு சடைக்கிறது, வெறுப்புக் கொள்ளுகிறது, பிறருக்கு வருத்தங்களுண்டானால் சந்தோஷமுண்டாகிறது, வாழ்வுவந்தால் பொறமையுண்டாகிறது, பிறர் ஐயுகளைக்கேட்க ஆசைகொள்ளுகிறது, தருமவேலைகளுக்குப்பணஞ்செலவு செய்ய வந்தால், அதுதனக்கு ஒருநஷ்டத்தை வருத்துவ்காரியம்போல் எண்ணுகிறதவே டிக்கைத் தமோசாக்கள் போலுள்ளவைகளுக்கு பிரிடமாய்ச்செலவுபண்ணுவது அல்லலாகுத்தாலாவை நினைக்க மனமிடங்கொடாமல் உலக ஆசைகளிலே மனந் திரும்பியிருப்பது முர்விய குணங்கள், கல்பு செத்துப்போயிருப்பதற்கு அடையாளமாயிருக்கும். ஒருவன்மேலே சொல்லிய சொதனையைக்கொண்டு கல்புசெத்துப்போயிருப்பதையறிவானேயானால் அவனின் கதி மகாடயங்கரப் படத்தக்க தென்பதை யறிந்துக்கொள்ள வேண்டும். அவன் உடனே தவ்பா வென்கிற கடலில்விழுந்து அல்லலாகுத்தாலாவின் கிருபையென்கிற அருளால் திரும்ப கல்புக்கு உயிருண்டாகவேண்டும்.

நம்முடைய நபுசுக்குப் பலவிதமான நோய்களிருக்கின்றன பொறமையென்பது ஒரு நோய்ப்பொருளாசையுமொரு நோய், இதுபோல ஒவ்வொரு தீயகுணங்களு மொவ்வொரு நோயாயிருக்கும். செய்

குமாரர்களின் கடமையாவது:- வைத்தியன் சரீரத்தின் நோயையறிந்து அதற்கு தக்க மருந்து கொடுப்பதுபோல, அவர்கள் முதலாக தன் முரீதினுடைய கல்பின் நோய்களை யறிந்து அவைகளை மாற்றத்தக்க மருந்துகளைச் செய்வதாயிருக்கும்.

இந்த ஊர்களில் நமக்கு அநேக ஆபத்துகளுண்டாயிருக்கின்றன அவைகளையும் நாம் நன்றாயறிந்திருப்பது அவசியம்.

முதலாவது தாய் தகப்பன் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யா திருக்கிறது.

இமாம் கஸ்ஸாலி மருமகுல்லாசொல்லியிருக்கிறார்கள், பிள்ளைகளாகிறது அல்லலாகுத்தாலா தாய் தகப்பனிடம் ஒப்புவித்த அமானப்பொருளாயிருக்கும். பிள்ளைகளின் கல்பாகிறது தெளிவான உயர்த்தியான இரத்தினம்போலாயிருக்கும். அகில் யாதொரு அடையாளங்கள் ரூபங்களொன்றுமில்லாமல் சுத்தமானதாயும், அதில் நாடின ரூபங்களு மடையாளங்களும் பதியக் கூடியதாயுமிருக்கும், பிள்ளைகளைச் சிறுபராமுதல் இல்மைப் பயிற்றி, நல்லொழுக்கத்திலும் சாலிஹான நடக்கையிலும் பழக்கிவந்தால் இவ்வலகத்திலும் ஆகிறத்திலும் பாக்கியவான்களாயிருப்பார்கள். அவர்களின் நல்ல அமல்களாலுண்டாகிற தவாபு தாய் தகப்பனுக்கு முண்டாகும். கல்விதற்றுக்கொடாமலும், சிறுவயதமுதல்சாலிஹான நடக்கைகளிற் பழக்காமலும் அசட்டையாயிருந்து அவர்கள் செட்டுப்போனால் அப்பிள்ளைகள் ஹாலாக்காய்ப் போகிறதும்ல்லாமல் அதற்குக்காரணராயிருந்த தாய்தகப்பனுக்குற்ற வாளிள்ளாயிருப்பார்கள். தாய்தகப்பன் பிள்ளைகளை உலகத்தில் நெருப்பில் விழாமல் எவ்வளவு பேணுகிறார்கள். ஆகிறது நெருப்பை வீட்டும்

காப்பாற்றும் கருத்துண்டாகக் காணோம். குழந்தைகளைக் கெட்ட சிறகிதர்கள், கெட்ட பேச்சுப் பேசுகிறவர்கள், கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள் முதலியவர்களை விட்டும் பேணவேண்டும். அலங்காரமான உடைகளுக்கு ஆசையும், இன்பமான தீன்களுக்கு விருப்பமு முண்டாகப் பழக்கிவருவது பின்னுக்கு வருத்தங்களை யுண்டாக்குமென்றறிந்து, அவைகளிற் கருத்துச் செல்லாது காப்பாற்ற வேண்டும். பொய் சொல்லுதல், பிறரைப் பழித்துச் சிரிக்காதல் முதலிய துற்செய்கைகளைக் குழிர்ந்த வசனங்களைக் கொண்டு புத்தி சொல்லித் தடுக்கவேண்டும். பெரிய மனிதர்கள் முன்னே அதபாய் நிற்கவும் அவர்கள் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்வதல்லாது, அவர்கள் முன்னே பேசும் ஒழுக்குகளை வகைநிருத்தவேண்டும். பிள்ளைகள் எவர்களோடு மிரக்கமாயும், குழிர்ந்த பேச்சாயும் பேசுவதைப் பழக்கவேண்டும். பிள்ளைகளின் சற்குணங்களைக் கண்டால், அதைப் புகழ்ந்து சந்தோஷத்தை வெளியாக்கிக் காட்டி அவைகளிற்றறிபடுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளிற் குற்றங்களைக் கண்டால் ஏசி அடிக்காமல், குணமாய் இப்படிச் செய்யாதே என்று புத்தி சொல்லவேண்டும். மறுமுறை உறுக்கியும், மூன்றாம்முறை அடித்தும் சீர்படுத்தவேண்டும். நல்லாணகாரியங்களில் ஆசையை எழுப்பவேண்டும். கெட்ட காரியங்களை வெறுக்கச் செய்யவேண்டும். இன்னம் துன்யாவுக்குத் தேள்வையான பறுளு கிபாயாவாகிய கைத்தொழில்களையும் ஆகிற துத்துக்குத் தேள்வையான பறுளு ஐனைய இல்லுமுனையும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அல்லாருத்தாலாவின் அமானத்தைப் பேணிவளர்த்துத் தங்கள் பெயரிலுள்ள வாழ்வுகளை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் இவ்வுள்ளியில் எத்தனை பெயர்களை நோட்டமிடுங்கள். பார்த்த புறமெல்லாம் பணஞ்சம்பாதித்துப் பிள்ளைகளுக்கு ஆஸ்திகளைக் கொ

டுக்கவேண்டுமென்கிற ஆவல்கொண்டவர்களாய் யிருக்கிறார்கள் அல்லாருத்தாலா நம்மைப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விகற்றுக்கொடுக்கவும், சாலிஹான அமல்களைக் கற்றுக்கொடுக்கவும் ஏவியிருக்கிறான். அந்த ஏவலைத்தள்ளி விடுகிறோம். அல்லாருத்தாலா பிள்ளைகளுக்கு ஆஸ்திகளைத் தேடிவைக்க ஏவியல்லீ. நான் படைத்த கல்குகளுக்கு இரணம் கொடுக்க நான் பொறுப்பாளி என்று சொல்லிய வாக்கை நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களாய் நடக்கிறோம். பிள்ளைகளின் கல்புகளில் தீமையென்ற விறைதகன் விதைக்கப்பட்டி, அவைகள் முழுத்து அடர்ந்து காடாகி, நலவென்கிற விதையொன்றுத் தூவுதற்கி டமாகா மற் போய்விடுகிறது. இவ்விதமாக அல்லாருத்தாலாய் அமானத்தைப் பழுசாக்கிக்கொடுத்து, துன்யாவின் நிற்பாக்கியத்திற்கும் ஆகிறத்தின் நெருப்புக்கு மிரையாக்கி விடுகிறோம். ஆகையால் நாம் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யாதிருப்பது ஒரு ஆபத்தாயிருக்கும்.

இரண்டாவது, மனைவிமாருக்குச் செய்வேண்டிய கடமைகளிற் பிரதானமானவைகளை அசட்டையைக் கவிட்டிருப்பது. நாம் கலியாணஞ் செய்வது மனைவிமார்களை நமக்கு துன்யாவுடைய விஷயங்களுக்கும், ஆகிறத்துடைய விஷயங்களுக்கும் துணையாகவும் உதவியாகவுமிருப்பதற்கே. ஒருவன் தானது சகுவத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு மட்டும் விரும்பிவிவாகஞ்செய்தாலது மிருகங்களின் தேட்ட மட்டிலாயிருக்கும். நாம் கல்யாணம் முடிக்கும்போது தொருநாயுஞ் சீதனத்தையும் நாடுகிறோம். இல்லும் சாலிஹான அமல்முதலிய இரத்தினங்கள் அந்தப் பெண்ணி விருக்கின்றனவா என்பதைத் தேடுகிறோமல்லீ. சிறுபராயங்களிற் கல்யாணஞ்செய்கிற பெண்களை, நாம் நாட்டம்வைத்துத் தெண்டித்தாலவர்கள் க

ல்பிற் தக்வா வென்றிற ஒழிவு பிரகாசி
 உடல் சதகு னெய்யுள் ஆ ருள்
 எல் தவறாந் தவடி யுள்
 தவடி யுள் னாளுகு உறவின ருளுகு
 உரு நுழைந் திருந் துருந்
 அவ களுக்கு கைகாணி யு உடைக்கரி
 தும் னுசையை எழு பிவிக்கிடு . . .
 அவர்களுக்கு மார்க்கம் ஏவல்சாஸிற் பத
 றேல் அவர்களுடைய சலாபம் னுதப்ப
 ற்றிகாம கொடுக்கும் காணிக்கை
 விட்ட விடும் குமா . . .
 உலையால் அவர்
 கள் சவாபம் பட்டுப் சரியும்பரிபலவர்
 களைத் திரியி விடாந் தக்காரம்.
 அல்ல குத் தவறுத் து உரையா
 டி வி ன்றீரார். மனைபிதர்கள் இ
 யில்லாதவ களானவர் சலிந்தா
 க்கைக வில்லாதவர்களாவார் யிருக்
 தல், அஹி யு கொடுக்கி யி ன்னாகரிப் பெ
 யி. . . கும் னுசையை விதுயம் எய்ளு
 க்கு ஒரு ஆராதா க இருக்கின்றது.

முற்றுவது இக் ஊர்களில் மிகுநி
 யாக செ முமாகக் கந்தாமொன்று
 டெர்வைத்துச் சில நன்றாமொ பெச்
 சுரினார் சொல்லிக்குடெட்டுது, வருகிறார்
 கள் சிவனாகப் பெறவது சூயங்க்க
 னுடைய வழி நம்புதெட்டுந்து, மறை
 வான அபிஷேகமும் உரணமைகையும்
 தி. . . மயி . . . இன்மை பெற்றுக்
 பெட்டுத்தெடு இது வழியிற் செல்
 வப்போற்றவாகள் சரியிற் ல்ளவிறு
 ன அல்லவா எய்து கட்டவ வர்களாயும்,
 உலகநாசகர் கொழுஞ்சல்களையெ
 ல்லாநாவிட்டுச் சிவன்கொயும், தபுசி
 னர் தட்டும்பொ பெல்லம் வக்கி
 வர்களாயும் அல்ல குத்தல விற் உக
 ப்பு கல்நிற் கலரத் தவர்களாயும், மே
 வரணது தோனபெற்று விட்டிராம
 யார்க்காந வர்களாயும் தவிராநிற் கு
 னைய்கொண்டவர்களாயு நிந் தகெடு
 ப்பு இது உலகத்தில் தொழுகையின்
 பழமுசறுத்துக் பெரிய தவர்களாயும்
 னாழ்ந்தென்னா இன் என்வெந்
 துறாணுக்கெடுபிரவர்கா யுந்துண்டா

வைக்கட்டியிருக்கி அதின் ஆசைகளில்
 அழிந்து, . . .
 வகளுக்கு
 கு நகரது னை விற்றுத் தரிப்பா
 ன்றது. அவர்கள் நன்றி துன்பெறுகி
 றயங்களுக்கு அல்லாபுல்லாபல் பெறெ
 னறநிலலை. பாணியிலலை டீயுமில்லை
 என்ஊர் தவறுதலைய டேர்சைக்கொ
 ல்லி சில ஆரீர்களுடைய பைத்துக
 னையும் டேச்சுகளையு மறிவித்து விட்டும்
 கெட்டுசம் பணமக்கமமாகக் கொடுப்பவ
 ர்களுக்கு இவை பெட்டுக்குடும் துங் காட்
 டாமல வைத்துக் கொடுக்கொன்று
 சொல்லி ஒருவருக்கும் வளங்கக்கூடா
 து, துறப்புச் சொற்களைக் கலந்தெழுதிய
 சில சிகாஸாக்களைக் கொடுத்துவிட்டும்
 ஒருகளைக்கு தீர்ந்தனைதரம் தித்து செய்
 யுங்கள் இதுதான் மெரிபாவுடைய வழி
 யென்று மனிதர்களை யணைப்பிப் பணம்
 பறித்துத் திரிசிறார்கள். இவ்வி
 தம ஒரு குத்துபுமார்கள் சொல்லவயி
 லலை ஒரு ஆரியீன்களாவது அவுல்டாக்க
 னாவது நடக்கவயில்லை. யாவரும சலுவ
 த்துகளையெல்லாமொடுக்கி தயாவின்
 சையை நீக்கி அரியதவற் செய்யு, ஒவ்
 பெய்யு மக்களாகளுக்கு முரிய அமல்க
 னையும் பற்றிப்பிடித்து ஐயமடைந்திருக்
 கிறார்கள். அவுல்டாக்களுக்கெல்லாம்
 கல்பாண்களாகிய குரதுபுமார்கள் காட்
 டியிருக்கிற சலாபுகளுடைய வழிவினை
 விட்டுப்போட்டு. சிலர் மனிதருக்குத்
 தக்க உபாய நசீஹத்துகளைக் கொடுத்து
 வருகிறார்கள் இப்படி நசீஹத்துப்
 பெற்ற சில எழுந்ருடைய கருத்தில்
 காம் இன்னிடம் நசீஹத்துத் திறிந்
 துகிறோம். சமதுவுத்தடைய நேர்த்தி
 ல், எங்கள் செக்குடைய உதவி எங்க
 ளுக்குக் கிடைத்து சலாமதகைப் பெ
 தற்க்கொடுவோமென்று மருண் போ
 யிருக்கிறார்கள் அல்லாருத்தாலா கு
 யுவானில் (வஷ்வகம்சி) என்கிற குறத
 தில் எழு ரகு சத்தியம்பண்ணி தன்
 நடபுசைத் தாயம்பயாக்கினாலான ஐயம
 டைத்தான் அசத்தமக்கினவன் லை
 சேயுமடைத்தா னென்கிற டேச்சுரு

மீற்றமான எண்ணத்தை கல்பிலுற்பத்தியாக்கி மோசனி லீழ்முதுவிசுறார் கள் இவர்கள் மனிதர்களின் நபுக்க குண்டாயிருக்கிற நோய்களை யறிந்து, அதற்குரிய மருந்துகளைச் செய்வார்களையேனும் அவர்கள் நல்வழி காட்டுகிறவர்களாயிருப்பார்கள். ஒரு மனிதனுக்குப் பெருமை யுண்டாயிருந்தால் அது கல்பின் ஒரு நோயாயிருக்கும். அந்த நோயைச் சவுக்கியமாக்குவதற்குத் தனதானசில இல்குகளைப் போடும்படி, அதற்குரிய அமல்களைக் கற்பித்து அந்தக் குணத்தை மாற்றத்தெண்டிக்கவேண்டும். பொருமை என்கிற நோயுண்டாயிருந்தால் பொருமை யுண்டாகிற சபியின்னதெனலும், அதனுண்டாகிற தீமைகளின்னவென்றும் போதித்து கட்டி, அதை நீக்குவதற்குரிய அமல்களைச் செய்யும்படி ஏய்வோம். இவ்விரண்டு செய்து வருவார்களையேனும் நபுக்கருவைத்தியங்களாகி மனிதர்களை நேர்வழிகாட்டும் பெரியோர்களாயிருப்பார்கள்.

நாலாவது, தலைமையான மனிதர்களும், சீமான்களும் அவர்கள் பிறருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யாமலிருக்கிறது அல்லாருத்தாலா ஒரு மனிதனுக்கு சீமான் தனத்தை, அல்லது தலைமைத் தனத்தை, அல்லது செல்வாக்கைக்கொடுத்தால் அது அந்த ஊரினுள்ள முஸ்லிம்களுக்கெல்லாமற் குமந்தாயிருக்கவேண்டும். அவர்களால் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்குண்டாகிற உதவிகளுக்காகவும், நன்மைகளுக்காகவும் மவர்கள் ஹயாத்ஷோடிருக்கும் போதும், மவுதநானதின் பிறகும் எவரும் கையேந்தி துவாக்கீட்டாத்தற்காகி விடும் ஆதல்களில் மிகுதியான சீமாண்களுடையவும், தலைமையானவர்களுடையவும் சீமாண்தரும், தலைமைச் சாமுப் பிறருக்கு தருமத்தாயிருப்பதற்கு வதல். உடனத்தாகிவிடுகின்றன. தங்கள் ஏழை வழியவர்களோ

உள்திகவும், தங்கள் பெருமைத்தனத்தால் எவரும் தங்கள் கருத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்தவும், அவர்கள் ஹயாத்ஷோடிருக்கிக் கடசிப்பிரிவுகளையும், பெல்லாங்குகளையுமுண்டாக்கி பத்து ஆக்களைப் பெற்றவர்களாய்க் கபுறறையிற புகுதுகிறார்கள். சீமாண்களின் சில தங்கள் பணங்களுக்குப் பூட்டுக்கொண்டிருப்பதில் திரமடனணியை தக்கொண்டி பிறருக்குப்பிரயே சனை முண்டாகாமலும்; தங்கள் பிரயோசனமடையாமலும் மவுத்தினை நேர்தில் பேச்சுமோனேமென்று, கருதிககதறி மல்திவிடுகிறார்கள். இன்னும் சில தங்கள் பெருமைத்துணத்திற்காகக் கல்லாணம் முதலியசடங்குகளுண்டாகுமபெழுது தங்களின் சீமான் தனத்தை வெளியாக்கிறதற்காக அநிகமரண டணங்களைச் செலவுபண்ணி பணத்தை வீணாக்கிறார்கள். அப்படிச் செலவுபண்ணுவதல், புத்திமாண்கள் பழிகின்றதும் மற்றவர்கள் பொருமை கொள்ளுபதும் குரோதங்கொள்ளுவதும்ல்ல மல் வேறுபலனில்லை. அப்பணங்களைக்கொண்டு நலவான் காரியங்களைச்செய்தால் துன்யாவிற்புகழும் நன்றியும். அதிறத்தில்தவாயும் பெற்றுப்பாக்கியமடைவார்கள் இத்த ஊர்களில் முஸ்லிம்களுக்குரியபதல்லாத காபிரீன்களுடைய வழக்கங்கள் மிகுதமெடுத்து நடக்கப்படுகின்றன. சீமான்கள் கொடுப்பது கொடுக்கற்குப் பொன் வேலைகளால் நிறைந்த உடைகளை நன்கொடை கொடுப்பது முஸ்லிய நவ்டடங்களை வினைத்திற கெட்டவழக்கங்களை, ஊர்த் தலைமையான மனிதர்கள் பொது நன்மையாக மொற்றுமை யாடுகிறுத்தக்கடியதாயிருக்க ஏழைகள் எவ்வளவு முறையிட்டாலும், எவ்வளவு சலித்தாலும் கவணியாமல் எவன் கெட்டாவென்ன, எவர் அழுதாலென்ன நமக்குப் பணமிருக்கின்றது. நம்முடையஇஷ்டம்போல் நடப்போமென்று தங்கள் டணத்தின் மஸ்தினல் மருண்டு போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் மவுதநியில்

ஒவ்வொருவருக்குக்கொடுத்த சீமான்தனைதகக்குறித்தும், செல்வாக்கைக் குறித்தும், இல்மைக்குறித்தும் அல்லாகுத்தாலாவிடம் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டியதாய் வரும். அவைகளை அவன் எவ்வாறு பாலிக்காதவரையில் அதற்குரிய அதாபு விதிக்கப்படுவார்கள்.

இன்னம் நாங்கள் காபிரீன்களுடைய தேசத்திற்கு முடியுருப்பதும், காபிரீன்களுடைய பாஷையைப்பேசுவதும்; அவர்கள் வழக்கங்களிற் சிலதை யெடுத்திருப்பதும், இல்லாததுடைய தேசங்களைப்போல் பெரியோர்களுடைய மஜலீசுகளும், சாலிஹீன்களுடைய தரிசின்களும், உலமாக்களுடைய போதனைகளும் குறைவாயிருப்பதும் ஆபத்தாயிருக்கின்றது.

நம்முடைய நபுசின் தன்மைகளையும் நமக்குண்டாயிருக்கிற ஆபத்துகளையும் நம்மூடைய மவுத்தையும், அதற்குப்பின்னுள்ள ஹால்களையும் ஒவ்வொரு நாளும் நினைத்து அல்லாகுத்தாலாவிடம் உதவிகேட்டவர்களாய் வனுடைய ஏவல்களை யெடுத்து, விலக்கி யவைகளைத்தவிர்த்து நடக்கவேண்டும்.

குருமார்களே! காலிலவந்தனம் உங்கள் வேதங்களை யறுசரிக்கிறவர்கள் மெத்தைகளிலும், கட்டில்களிலும் உறங்கும் விடிசரம நேரத்தில் தொழுக்கைக்குவாருங்களைன்ற வாங்குச்சத்தங்கேட்ட மூஸ்லீம்கள் பரிக்கைகளைவிட்டுப்பாய்ந்தெழும்பி, அல்லாகுத்தாலாவை வணங்குதற்கு ஒடிவருவதையும், இந்தக்குழிரான நேரத்தில் அவர்கள் சரீரங்களைக்குழிர்ந்த நீரைக்கொண்டு கழுவி, ஒழுச்செய்வதையும் பாருங்கள். பரிசுத்தமுடைய நாயனின் சமூகத்துக்குப்போய்வணக்கஞ்செய்யப்போவதால் அவர்கள் சரீரங்களும், உடைகளும் அசுத்தங்களைவிட்டு நீக்கித் துப்புரவையுடையவர்களாய் வணக்கத்திற்குச் செல்வதைப்பாருங்கள்.

இப்படி ஒழுச்செய்வதில் நாலு மறுத்தபாக்க ஞண்டாயிருக்கின்றன. முதலாவது—குறிக்கப்பட்ட உறுப்புகளைத் துப்பரவான தண்ணீரால் ஒழுங்காய்க்கழுதல், இரண்டாம் மறுத்தபாவாகிறது—அந்தந்த உறுப்புகளாற் செய்தபாவங்களை மன்னிக்கும்படி நாடி, அந்த உறுப்புகளைக் கழுவிதது. மூன்றாம் மறுத்தபாவாகிறது—அந்த உறுப்புகளைக் கொண்டு பாவங்களைச்செய்விக்கும் கல்பை கெட்ட எண்ணங்கள், இச்சைகள் முதலிய அசுத்தங்களையெல்லாம் விட்டு நீக்கிவைக்கும்படி நாடிச்செய்கிறது. நாலாம் மறுத்தபாவாகிறது—நான் இந்த உறுப்புகளால் இன்னவேலைகளைச் செய்கிறேன், என் கண்ணாற் பார்க்கிறேன் காதாற் கேட்கிறேன், நாவாற் பேசுகிறேனென்று நமக்கு ஒரு குதறத்தல்லது அல்லது தத்துவமிருக்கின்ற தென்கிற அசுத்த எண்ணங்களைக் கழுவி, அல்லாகுத்தாலாவைக் கொண்டே சகலத்துவமும் அவனன்றிவேறென்று மில்லையென்கிற நாட்டத்தைக் கல்பிற்றரிபாடாக்கிறது இதுதான் நபிமார்கள், அவுலியாக்கள் முதலிய பெரியோர்களுடைய ஒழுவாயிருக்கும். இந்த நாலாவது மறுத்தபாவுக்கு சிரான வணக்கமென்று சொல்லப்படும் அந்த மறுத்தபாவைக்கொண்டு தன்னுடைய சிருசுத்தமாகி உள்ளமையான தவ்ஹிது தரிபட்டால், அல்லாகுத்தாலாவுடைய ஜலாவிய்யத்து வெளியாகும். ஆனால் ஒவ்வொருவரும்மேலேசொல்லியமறுத்தபாப்படியே ஏறிவரவேண்டும் நசிஹத்துப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரேமுறையில் சிரான அமல்களுக்குப் போவதற்குக் கூடாது. ஞாஹீறுடைய வணக்கங்களுக்குள்ளே பாத்தினிருக்கின்றது. ஞாஹீறில் நின்றுப் பாத்தினையும், பாத்தினிலிருந்து ஞாஹீறையுஞ் சேர்த்துப்பிடித்து எடக்கிறது குத்துமுமார்கள், ஆரிபின்களுடைய கலூக்கின் வழியாயிருக்கும். குருமார்களே! இவ்விதமான வணக்கங்கள் உங்கள் வேதங்களிலிருக்

கின்றனவா, பாரபட்சமில்லாது சொல்லுங்கள்.

குருமார்களே! பள்ளிவாசலுக்குள்ளே பாருங்கள், முஸ்லிம்கள் நிற்கும் அதைபக கவனியுங்கள். சுல்தானென்றும் அடியார்களென்றும், நாயனென்றும் அடிமையென்றும், பெரியவனென்றும், சிறியவனென்றும் விதகியாசமில்லாது இராஜாதி ராஜன் சமூகத்தே நிற்கின்றோமென்ற அச்சத்தோடு எல்லோரும் அணியணியாய்க் கைக்கட்டி தலைகவிழ்த்து நிற்பதையும் தாழ்மையைக் காட்டுதற்காகப் பணிந்து றுக்கையில் தரிப்பதையும், அல்லாகுநிதாலாவுடைய மகத்துவத்தையும் தங்களின் கீழ்மையையும் வெளியாக்குதற்கு சஜூதில் விழுவதையும், அவர்களின் பற்பல இரிப்புகளையும் தரிப்புகளையும், பயபக்கிகளையும் நோட்டமிட்டு இவ்விதமான ஒடுக்க வணக்கம் உங்களிலிருக்கின்ற தாவென்று சொல்லுங்கள்.

ஆலிம் சாகிபு இப்படிச் சொன்னவுடனே, கிறிஸ்துப்பாதிரி ஆலிம் சாகிபே நீங்களிதுவரையும் சொல்லிய காரியங்களுக்குத் தற்கஞ்சொல்ல எங்களாற்கூடாது. ஆகிலும் ஒரு கேள்வி கேட்கிறோம் அதாவது:—முஸ்லிம்களில் ஐந்து நேரமும் தவறாமல் தொழுதுவருகிறவர்களிற் சிலரைக்கண்டிருக்கிறோம் அவர்களோடு சிநேகிதமாகவு மிருக்கிறோம். அவர்களின் நடக்கைகளில் பொய், பொறமை, குரோதம், மாறுபாடு, வஞ்சகம் முதலிய தீயகுணங்களும் செய்கைகளும் வெளியாகின்றனவே இதைப்பார்க்கும்பொழுது உங்கள் வணக்கம் ஒரு வெளியிரங்கமான, வழக்கமான செய்கையெய்வலாது படபடதியான வணக்கமென்று சொல்லுதற்கு நியாயமில்லையே. உங்கள் வேதம் எங்கள் வேதங்களிலும் மேன்மையென்று காட்டிய அத்தாட்சிகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டபோதிலும் மிகுதியாக இவ்வூர்

களிலுள்ள முஸ்லிம்களுக்குள்ளே குரோதமும், பொறமையும் கட்சிப் பிரிவுகளும் உங்கள் குருக்களாகிய கத்திபு மார்களே பொல்லாங்குகளுக்குக் காரணர்களாயிருப்பதும் பள்ளிவாசல்களில் அடித்துச் சண்டைகள் பண்ணிக் கொள்வதும், பத்திரிகைகளில் எசிப்பேசிக் கொள்ளுகிறதும் உங்கள் மனிதர்களுக்குள்ளே அதிகமா யிருக்கின்றனவே முஸ்லிம்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரரென்றஞ் சொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களே இதற்குக்காரணமென்ன? ஒருநாளைக் கைந்தமுறை உங்கள் கடவுளிடம் செய்த குற்றங்களை மணனிப்புக்கேட்டும், கெஞ்சி இரந்தும், நானென்னுடைய நபுசுக்கு அநியாயஞ்செய்துவிட்டேனா நீயேயல்லாது எனக்கு வேறு தஞ்சமில்லையென்று, கடவுளிடம் துவாக்கேட்டும் வெளிவந்தவுடனே, முன செய்தது போலவே பாவங்களையும், அநியாயங்களையுஞ் செய்தவருகின்றதாயிருக்கின்றதே இதற்குக் காரணமென்ன? சிலர் வெகுசாலமாக உங்கள் மார்க்கக் கட்டளைப்படிக்குத் தவறாமல் தொழுது வருகிறவர்களாயிருந்தாலும், அவர்களின் குணங்களுக்கு செயல்களும் வித்தியாசமாகா திருப்பதென்ன? நீங்கள் அல்லாகுத்தாலா பிழை பொறுக்கிறவன், தயாபரன் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அவளிடம் நாயனே எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டியருளென்று ஒவ்வொரு நாளிலுமெத்தனையோ முறை கேட்டு மன்றாடுகிறீர்கள் அந்த இரப்பைக் கடவுளேற்றுக் கொள்ளாததாய் குணங்களிலும், நடக்கைகளிலும் விளங்கின்றதே இதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்க, ஆலிம் சாகிபு மறுமொழி யாகச் சொல்லுகிறார்.

குருமார்களே! சகல வேதக்காரர்களிலும் தங்கள் தங்கள் வேசத்தினை உண்மைகளை நன்றாய்நிந்து, தங்கள் வேதப்பிரமாணப்படி நடப்பவர்கள் மிகவுரு சொற்பம். ஆனால் மற்றும் வேதங்களெல்லாவற்றிலும் இஸ்லாமத்த

வர்கள் அதிக வேத பக்தி வைராக்கிய முடைடர்கள் இகந்து அததாட்சி யாவது:—மது மாக்கமுட்டான கால முக ஸ்துவரையும் எவ்வந்த வேதக் காரர் இஸ்லாமானும், இஸ்லாமாயிருந்து வேறு வேதங்களுக்கு மாறுகிறவர்கள், கோடி சனத்திலொருவரென்று தானுஞ் சொல்லக்கூடா, தம் மறறும்வேதங்களி யுள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஆயிரக்கணக்காகவும், இலக்கணக்காகவும் இஸ்லாமாகி வருவது மாயிருக்கும். தாங்களிந்த ஊர்களிலுள்ள மனிதர்களைக் குறித்துச் சொல்லிய தற்கு நான் சொல்லுகிறதாவது. இந்த ஊர்களில் வேத பக்தியுள்ளவர்களும் தகவாவையுடையவர்களு மிருக்கிறார்கள் ஆனால் மிகுதியானவர்கள் இல்மில்லாதவர்களாயிருப்பதாலும் மது வேதப் பிரமாணங்களைப் போதித்துக் காட்டு தற்கு உலமாக்கள் கருக்கமாயிருப்பதாலும், மது வேதத்தின் ஒழிவு இவ்வூர்களிற் பிரகாசிக்காமலிருக்கிறது. இவ்வூர்களிற் சீமான்களும், இயல்பையுடையவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இல்லமைக் கற்றுக்கொடுக்க நினைக்கிறார்கள் இல்லை. சீமான்களின் மக்கள் ஆலிம்களாவது இழிவென்று நினைக்கிறார்கள். மிகுதியெல்லாம் ஏழைகள் பிறவர்களுக்குச் சென்று மிக்க கஷ்டப்பட்டுப் படித்து ஆலிம்களென்று பெயரெடுத்துக் கொண்டு, தங்கள் சீவனத்திற்காக அவர்களால் கூடியமட்டிலும் அறிவுகளைச் சொல்லிச் சொடுத்துக்கொண்டு திரிதிரிக்கம். அவர்கள் புகழ்க் குரியவர்க

ளாகத்தானிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்களின் எழுமையினால் சீவனத்தை நாடித் திரிபவர்களானதால் அவர்களுக்குத்தக்க சங்கை கிடைக்காமலும், அவர்களின் உபதேசங்களும் அறிவுகளும்கணம்பெறாமலும் பேய்விடுகின்றன இஸ்லாத்துடைய தேசங்களிற் சீமான்களின் பிள்ளைகள் இல்மிற் தேர்ச்சியடைந்து நன்மையை நாடி வேதப் பிரசங்கங்கள் செய்வது மிகுதம். தற்காலத்தில் மிஸ்தில் செய்குல் இஸ்லாமாயிருக்கிற

என்பவர்கள் பெரிய சீமான, வருடமொன்றுக்கு இலக்கணக்கான வருமானமுடையவர் அந்த வருமானம் முழுவதையும் தரும விஷயங்களிற் செலவுசெய்வதுமல்லாமல் அவர்களுக்கு கவாணமென்றால் கிடைக்கிற சம்பளத்தையும் ஊரில், அல்லாபரிசுள்ள உலமாக்களுக்குப் பங்குவைத்து வருகிறார்கள். இன்னும் தற்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான உலமாக்கள் வியாபாரிகளாகவும், வேதப் பிரசங்கிகளாகவும் குதான் தேசங்களிற் சென்று வருடமொன்றுக்கு ஆயிரக் கணக்கான பெயர்களை இஸ்லாமாக்கி வருவது மல்லாமல், அப்படி இஸ்லாமாகிறவர்களுக்கெல்லாம் பண உதவிகளைச் செய்தும், பள்ளிவாசல்களை கட்டியும் மதுறஸாக்களை ஸ்தாபித்தும் வருகிறார்கள் இன்னும் வியாபாரிகளாகவும், உலமாக்களாகவும் உள்ளவர்கள்தற்காலத்தில் சீன தேசத்தில்தானுக்குள்ள இஸ்லாம்பரம்பச்செய்து வருகிறார்கள்.